

השבת של רב הזמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם** מאומן לזכות לכל הישועות

וירא העם כי ב'שש משה ...

(אוצר היראה – אמונה, ל')

שלמות האמונה צריכין להמשיך על עצמו בכל יום מחדש, כי הקדוש ברוך הוא מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, ועיקר הבריאה היה בגין דישתמודעון ל' [על מנת שיכירוהו]. וכן גם עכשיו השם יתברך מסבות מתהפך בתחבולותיו, ומזמין לכל אדם בכל יום תמיד מחשבה דיבור ומעשה, באופן שיזכה על-ידי-זה להתחזק באמונה יותר ולהכיר אותו יתברך בהכרה יתירה ביותר, ורק בשביל זה השם יתברך מחדש חידוש מעשה בראשית בכל יום, כדי להמשיך אמונת חידוש העולם בכל יום, בהתגלות יותר.

וזה בחינת חדשים לבקרים רבה

אמונתך, שהאמונה הקדושה מתחדשת ומתחזקת בכל יום כפי חידוש מעשה בראשית שבאותו היום. אבל את זה לעומת זה עשה האלקים, בשביל כח הבחירה; ועל-כן הסטרא-אחרא והקליפות מתגברין בכל יום גם-כן להעלים האמונה הקדושה ולבלבל אותה, חס ושלום, כמאמר רבותינו ז"ל: בכל יום יצרו של אדם מתגבר ומתחדש עליו.

ועיקר היצר הרע הוא בחינת כפירות כידוע, ובשביל זה צריכין להשתדל מאוד להתקרב בכל דור להצדיקים אמתיים שבזה הדור דייקא, ואין די בהספרים של הצדיקים הקודמים וכן במה שכלל ישראל זכו לאמונה שלמה על-ידי משה רבנו, עליו השלום, בפרט על-ידי קבלת-התורה, שאז נתברר המדמה על-ידי שזכו כולם לרוח-הקודש, ועל-ידי-זה נשלמה האמונה באור גדול, אף-על-פי-כן צריכין בכל דור להתקרב דייקא לצדיק-אמת שבזה הדור, כדי שיברר לנו המדמה ויזכה אותנו לאמונה שלמה בכל יום ויום, כפי חידוש מעשה בראשית שבכל יום, ולבטל הקליפה והסטרא-אחרא המתגברת כנגד האמונה הקדושה בכל יום מחדש, כנ"ל.

וזה היה העניין מה שאחר מתן-תורה בהתגלות נפלא כזה, כתיב: **וירא העם כי בשש משה וגו', כי זה משה האיש ... לא ידענו מה-היה לו**, ועל-ידי-זה נכשלו

בחטא העגל. וכל זה מחמת כי גדול כח הבחירה, כי כל הבריאה היתה רק בשביל זה, והבעל-דבר מתגבר את עצמו על האדם בכל יום מחדש. ואז באותו היום דייקא שהיה יום מוכן לפרעניות, היה התגברות הסטרא-אחרא כל-כך, עד שלא היה כח לבטלה כי-אם משה בעצמו אם היה שם, שהוא היה הצדיק הדור אז.

ועל-כן באמת, כשירד משה מן ההר, הכניע ושב וביטל את העגל וחזר וקיבל את הלוחות האחרונות וחזר לחזק

האמונה הקדושה, אבל גם אז הכל היה בכח הרשימה שנשארה מיסוד האמונה שנקבע בלב ישראל בשעת מתן-תורה, בשעת קבלת לוחות הראשונות; כי על-ידי יסוד האמונה הזאת, יש כח לכל צדיק וצדיק בדורו לברר לישראל את האמונה הקדושה, כי על-ידי יסוד אמונה זאת זוכין ישראל בכל דור להתקרב לצדיק-האמת ולבקש ולחפש אותו, עד שמוצאין אותו, כדי שזוכה לברר לנו האמונה הקדושה בכל פעם כפי היום והשעה, כנ"ל (הלכות ברכת הריח ה', ל"ב-ל"ג).

סיפור

(כוכבי אור – מעשיות ומשלים מרבינו ז"ל)

מעשה שסיפר רבינו ז"ל: שהיה מלך אחד, והיה חוזה בכוכבים, וראה שאם לא יקצרו התבואה בשנה זו עד זה הזמן, יהא נתקלקל כל התבואה וכו' וכו', והזמן היה קצר. ונתייעץ ליקח קוצרים וליתן להם כל התענוגים וכל צרכם, כדי שיהיה להם הרחבת הדעת, לעבוד ביום ובלילה, ויספיקו לקצור קודם הזמן הנ"ל.

והם, אדרבא, התענגו ושכחו, ועבר הזמן הנ"ל ולא קצרו התבואה. ונתקלקלה כל התבואה. ולא ידעו מה לעשות שהמלך יכעוס עליהם. ואמר להם חכם אחד עצה: איך שהמלך אוהב איזה ציפור, ובזה שיביאו לו זה הציפור, אז על ידי הנחת רוח והתענוג, מזה יכפר על הכל.

אבל קשה מאוד להשיג הציפור, כי הוא באוויר, במקום גבוה, ואין להם סולם, והזמן קצר.

ונתן להם החכם עצה: כמו שהם כמה אנשים, אז יעמידו את עצמם אחד על חברו, למעלה מעלה, עד שיגיעו להציפור. אבל הם רבו זה עם זה, כי כל אחד רצה שהוא יהיה למעלה וחברו תחתיו. ועל ידי מריבתם התרשלו והציפור פרח. ועל ידי זה נשאר להם הכעס מהמלך על התרשלותם מקצירת התבואה כנ"ל.

והעניין הוא שה' יתברך ברא האדם, ונתן לו כל התענוגים, והכל שיקצרו התבואה קודם שיקלקל בפגם הברית, ולעבוד ה' יתברך וכו' במוחין נקיים, אבל הוא מתרשל על ידי התענוגים, עד שנכשל בהתבואה שכבר נתקלקל, ופגם המוחין מעוונות, רחמנא ליצלן. אבל עדיין הייתה עצה על ידי הציפור שהוא הצדיק, שבזה היה נתכפר הכל. אבל על ידי המחלוקת והקנאה, שכל אדם רוצה להיות למעלה, מזה מתרחקין ולא מתקשרין להצדיק וכו'. ודי למבין]

עצות

(לקוטי עצות – רפואה, י"א-י"ב)

מי שרוצה לחוס על חייו, צריך להתרחק עצמו מאוד מדאקטורים ורופאים, כי הם מועדים לקלקל ומזיקים מאוד, ועיין בפנים שיחה ארוכה בעניין זה (שיחות הר"ן, סימן נ').

אמירת תהלים מסוגל מאוד לרפואות החולה. וצריך שיהיה לו בטחון חזק על זה, ועל-ידי זה יושיעו ה' ויתרפא ויקום מחליו.

תפילה

(לקוטי תפילות ב' - מ"ט)

● ... וזכני לבשר בשורות טובות תמיד לעמך ישראל, ועל-ידי-זה אזכה לומר תהלים בכוונה גדולה. ועזרנו והושיענו שזוכה לרחק את עצמנו מרופאים ודאקטורים בתכלית הריחוק. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חולאים ומכאובים ומחוששים. ואם ברחמך נצטרך לפעמים לאיזה רפואה, תרחם עלינו ותחזק את לבבנו, שלא יעלה על דעתנו להשתמש עם שום רופא ודאקטור, רק לסמוך עליך לבד, ולהרבות באמירת תהלים בשביל החולה, ולהיות נכון ובטוח ונשען על אמירת תהלים, שעל-ידי-זה תשלח רפואה שלמה לכל הצריכים רפואה.

● ותתן לנו כח, ותעזרנו ותושיענו לומר תהלים בכוונה גדולה כל-כך, עד שזוכה לעורר ולהקיץ את דוד המלך עליו השלום בעצמו, שהוא רוח אפנו משיח ה'. ויהיה נחשב כאילו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, עד שיהיה כח לעמך ישראל להחיות מתים על-ידי אמירת תהלים, וישבו כל חולי עמך בית-ישראל לאיתנם, ותרפאם ותחלימם ותחיים בחיים טובים וארוכים באמת.

● וזוכה כולנו לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך וכרצון צדיקך האמתיים כל ימי חיינו לעולם, השיבנו ואשובה כי אתה ה' אלקי. **השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.** זכני מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הבא, ככל אשר שאלתי מאתך, אבי מלכי וקדושי צורי וגואלי, זכני שאזכה לשמוע את קול השיר הקדוש שיתער לעתיד, אל תשליכני מלפניך ורוח קודשך אל תיקח ממני, אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני, אל תעזבני ה' אלקי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי אד-ני תשוועתי.

מכתב

(מספר אפי הנחל - מכתב ל"ו)

● ב"ה, כ"ו כסלו, חנוכה תשכ"ב. תל אביב.

לבי יקירי מר ..., שזכה לשתף עצמו עם הצדיק האמת, שהוא ראש מובחר האמת, שבין הצדיקים המובחרים האמיתיים יחידי הדורות, שגילה אמת כזה בעולם, שאי אפשר לקלקלו בשום אופן בעולם. שלום וחיים וכל טוב.

● צריך לזכור היטב היטב כל ימי חיינו בכל יום ויום, גודל חסדי המקום שעשה עמו וסבב סיבות נוראות בתחבולותיו, לקרבו להצדיק האמת;

שהוציאו ממקום שהוציאו; ומודיע לו, כי עדיין ה' עמו ולא יעזוב את חסדו ממנו לנצח. ואף על פי שעדיין עובר מה שעובר, אף על פי כן בוודאי החסד והטובה שעשה עמו ה' יתברך, בוודאי אינו לריק, חס ושלום ... וסוף כל סוף יגמור ה' יתברך את שלו ויזכה לשוב למקורו בשלמות, בגודל כח וזכות הצדיק, כי דבר אלוקינו יקום לעולם.

● על ידי אור הקדוש הנפלא והנורא של נר חנוכה הקדוש, אנו ממשיכין עלינו אור הצדיק האמת שכבר המשיך שלמות הגאולה שתהיה על ידי משיח צדקנו. **עיקב ביאת המשיח הוא לגלות האמת בעולם.** כי עכשיו האמת בגלות גדול, וכל אחד אומר שאצלו האמת. ועיקר האמת יתגלה על ידי משיח. השקר הוא סטרא דמותא ואמת היא סמא דחיי. ועל כן בירור האמת מתוך השקר, הוא בחינת תחיית המתים. (האמת היא בחינת כסדר, היינו שאומרים הדברים כמות שהוא, שזה בחינת כסדר.

אבל השקר, הוא בחינת שלא כסדר, מאחר שמשנה העניין והסיפור מסדרו האמיתי).

● עיקר מצוות נר חנוכה הוא להדליק ולהאיר אור האמת בעולם, שיזכו הכל לידע היכן האמת, שמדליק ומאיר כל נפשות ישראל באורו של משיח, בכל מיני חושך ואפילה ומבטל כל החשיכות וכל אהבות הנפולין; ומצילם משטף מים רבים, המתגברים בכל פעם, להחריב את העולם להשכיחם התורה.

● ה' יתברך ברחמיו, נוהג בחסדו בכל דור על ידי הצדיק הגדול האמתי, ואנשיו הכשרים האמיתיים, שיש לפעמים שחוטפין אנשים ומוציאין אותם ממקומות רחוקים ומלוכלכים מאוד, ומתחילין לטהר אותם ולקרנם לה' יתברך ומאירים בהם אורות גדולים, בהארה גדולה, אף על פי שיש הרבה שנופלים אחר כך ממדריגתם, רחמנא ליצלן, אף על פי כן הם משתדלין לקרב בכל פעם יותר, כי **אתה מרום לעולם ה'**, לעולם ידך על העליונה, עד אשר סוף כל סוף, יתקן הכל בשלמות.

● עכשיו שארץ עלינו הגלות מאוד, עכשיו בגודל עוצם החושך, שהאמת נעדרת, וסור מרע משתולל ויראי חטא נמאסין. ועל פי רוב אנשי אמת הם נרדפים מאוד, מחמת הקטרוג שעל הצדיק האמת, ועיקר התיקון הוא לבלי לכנוס בחקירות וקושיות ותירוצים כלל. רק להסתכל על האמת לאמתו, ולשמור את עצמו לבלי להלכד ברשת הרודפים בחלקלקות לשונם ובחכמתם וליצנותם. אשר כל זה קשה, מהרדיפה בגשמיות; כי מניעת המוח קשה מהכל.

● מי שרוצה לכנוס בים החכמה, אי אפשר לכנוס בו, כי אם על ידי מנהיג אמתי, שידע כל הדרכים והנתיבות שבים החכמה. ויעשה אניות בחכמה ואמנות ואומנות נפלא לעבור ולשוט עליהם בים החכמה; כי מי שאינו מקבל מהרבי האמת שהוא בחינת משה, את בחינת צמצום ומחיצות השכל, שלא יכנוס להשיג יותר מדי ובמפלא ממנו, ולא יכנוס בחקירות וקושיות ותירוצים וכו' רק יסמוך על אמונה, וירצה לכנוס בים החכמה, בוודאי יושקע ויטבע בתוך הים ברוחניות וגשמיות.

● וזה היה עיקר הנס של קריעת ים סוף, שנבקע להם בכח וזכות משה רבנו עליו השלום, ים החכמה ברוחניות, וזכו לעבור בו בשלום. וכמו כן נבקע להם הים בגשמיות ויעברו ביבשה בתוך הים. והעיקר היה על ידי שהאיר עליהם בחינת שתיקה, לבלי להרהר אחר מידותיו יתברך, בחינת ה' ילחם לכם, ואתם תחרישון. **המעתיק**

חיי מוהר"ן

(תקצ"ט)

● פעם אחת, [רבינו ז"ל] אמר לי בזה הלשון: דאס ווייסטו ניט אז דער בארדיטשובער רב זאגט דער בורא שפריצט איהם פייער פון דיא אויגן! [זה אינך יודע שששהרב מברדיטשוב אומר הבורא, ניתז אש מהעיניים], ודחק תיבות דער בורא [הבורא] ואמרם באימה ויראה, והיו הדיבורים מרתתין כשיצא מפיו הקדוש.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, פ"ה)

● כמו שעל-ידי צדקה ותפילה זוכין להמשיך הדעת בשלמות, ולהוציא המוחין מתעלומתן, מבחינת עיבור לבחינת לידה, כמו כן על ידי צדקה שנותן לעניים מממונו, זוכין גם כן לזה; ועל ידי זה, נתבטלין כל הגזרות והצרות, רחמנא לצלן (הלכות אפוטרופוס ב', אות ו-ז).

128 אופ